

Monteskiusz i pułkownik Sławek – Adolf Bocheński

Nakładem wydawnictwa Ośrodka Myśli Politycznej ukazała się książka „Monteskiusz i pułkownik Sławek” – pierwszy tom „Pism Zebranych” Adolfa Bocheńskiego. Są to rozważania wybitnego publicyisty politycznego i czołowego myśliciela II RP o polskiej polityce lat 30. XX wieku.

Tytuł: Monteskiusz i pułkownik Sławek

Autor: Adolf Bocheński

Wydawca: Ośrodek Myśli Politycznej

ISBN: 978-83-66112-28-5

Rok wydania: 2020

Oprawa: twarda

Liczba stron: 312

Pierwszy tom *Pism Zebranych* czołowego myśliciela politycznego II RP, autora słynnego traktatu *Między Niemcami a Rosją*. Rozważania o polskiej polityce lat 30. XX wieku – jej źródłach oraz największych dylematach i kontrowersjach, m.in. problemach i specyfice rządów pomajowych, sporach o konstytucję, rusyfikacji życia politycznego, sprawie Berezy Kartuskiej. To książka, której koncepcję nakreślił sam Adolf Bocheński.

„Bardzo dziękuję Wam za przesłanie mi korekty mojego artykułu o rusefikacji. Proszę również o odbitkę do korekty Warunków likwidacji BBWR. [...] Otóż chętnie widziałbym, gdyby któraś firma wydawnicza zdecydowała się [wydać] wymienione [...] artykuły plus Dwie konstytucje, Monteskiusz i płk Sławek, Po wyborze prezydenta, Napoleon i Piłsudski. Wszystko pod tytułem Monteskiusz i płk Sławek”.

Z listu Adolfa Bocheńskiego, listopad 1934 r.

O Autorze:

Adolf Bocheński (1909–1944) – wybitny publicysta polityczny, czołowy myśliciel II RP, o orientacji konserwatywno-państwowej. Działalność publicystyczną rozpoczął już w latach 20. W 1925 r. opublikował napisaną wraz z bratem Aleksandrem broszurę „Tendencje samobójcze narodu polskiego”, w której bracia Bocheńscy poddali krytyce polskie tradycje polityczne minionych stuleci. W 1928 r. opublikował książkę „Ustrój a racja stanu”, jedno z najciekawszych dzieł myśli politycznej II RP. Od 1931 r. publikował na łamach „Buntu Młodych” (od 1937 r. ukazującego się pod tytułem „Polityka”), posługując się także pseudonimem Franciszek Czerwiński. Pod pseudonimem Franciszek Landorf pisywał również do „Drogi” oraz do wileńskiego „Słowa”. Jego erudycyjne artykuły dotyczyły problematyki historyczno-politycznej – poruszały zagadnienia konstytucyjno-ustrojowe, a także kwestie polskiej polityki zagranicznej i racji stanu. Tym ostatnim poświęcona była jego najgłośniejsza książka „Między Niemcami a Rosją”, wydana nakładem „Polityki” w 1937 r., uważana często za najwybitniejsze polskie dzieło poświęcone zagadnieniom geopolitycznym. Za największego wroga Polski Bocheński uważał Rosję sowiecką. Należał do tych myślicieli II RP, którzy szans na jej osłabienie upatrywali w powstaniu między Polską a Rosją niepodległych państw narodów uciemnionych przez Rosjan – zwłaszcza ukraińskiego. Po wybuchu II

wojny światowej – mimo problemów zdrowotnych, które zwalniały go ze służby wojskowej – Bocheński wstąpił do 22 pułku ułanów, z którym przedostał się do Francji. Brał udział w walkach pod Narwikiem, uczestniczył w końcowym etapie kampanii francuskiej, a po znalezieniu się w Syrii, razem z Brygadą Karpacką walczył w Libii i we Włoszech. Został dwukrotnie odznaczony Krzyżem Walecznych oraz Krzyżem Virtuti Militari. Zginął 18 lipca 1944 r., rozbrajając – na ochotnika – pole minowe pod Ankoną. W 2005 r. ukazała się monografia Kazimierza Michała Ujazdowskiego „Żywotność konserwatyzmu. Idee polityczne Adolfa Bocheńskiego”.

Spis treści

O książce „Monteskiusz i pułkownik Sławek” na stronie Ośrodka Myśli Politycznej